

Spis treści

	Str.
PYTANIE PRAWNE DO IZBY ADMINISTRACYJNEJ, PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH.....	2
UCHWAŁY IZBY ADMINISTRACYJNEJ, PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH	3
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ	4
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ.....	8
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ	12
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ.....	16
UCHWAŁY IZBY KARNEJ	18
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	20
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ.....	24

**PYTANIE PRAWNE DO IZBY ADMINISTRACYJNEJ,
PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH**

III PZP 23/02

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy datę wymagalności roszczenia o wynagrodzenie za pracę świadczoną w ramach pełnienia dyżurów lekarskich (w rozpoznawanej sprawie) – za okres poprzedzający wydanie przez Trybunał Konstytucyjny orzeczenia z dnia 17 maja 1999 r. – stanowi data doręczenia odpisu pozwu, w którym roszczenie nie zostało kwotowo określone, czy data doręczenia stronie pozwanej pisma precyzującego w toku procesu wysokość roszczenia, czy też data wyroku zasądzającego to roszczenie?”

UCHWAŁY IZBY ADMINISTRACYJNEJ, PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

III PZP 21/02 – z dnia 26 listopada 2002 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

Sprawę, w której twórca dochodzi wynagrodzenia za korzystanie z jego wynalazku, rozpoznaje Sąd Okręgowy w składzie jednego sędziego (art. 47 § 3 k.p.c. w związku z art. 294 ust. 2 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 508 ze zm., a poprzednio w związku z art. 110 ust. 2 ustawy z dnia 19 października 1972 r. o wynalazczości, tekst jedn.: Dz. U. z 1993 r. Nr 26, poz. 117 ze zm.).

III UZP 9/02 – z dnia 28 listopada 2002 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Łodzi

Osoba, która spełniała wszystkie warunki do nabycia prawa do wcześniejszej emerytury na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 maja 1989 r. w sprawie uprawnień do wcześniejszej emerytury pracowników opiekujących się dziećmi wymagającymi stałej opieki (Dz. U. Nr 28, poz. 149 ze zm.) jednak uprawnień tych nie uzyskała na skutek błędnej decyzji organu rentowego, może skutecznie ubiegać się o to prawo, mimo że dziecko zmarło w toku postępowania odwoławczego. Zakres przyznanego świadczenia podlega ustaleniu z uwzględnieniem przepisu art. 101 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 ze zm.).

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 84/02

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przysługuje zażalenie na postanowienie odrzucające wnioski o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty od apelacji?”

III CZP 85/02

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalna jest droga sądowa w sprawie, w której Zakład Ubezpieczeń Społecznych domaga się na podstawie art. 527 k.c. ochrony należności z tytułu składki na ubezpieczenie społeczne?”

III CZP 86/02

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy hipoteza art. 4 § 1 pkt 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1943 r. Prawo o postępowaniu układowym (Dz. U. Nr 93, poz. 836 ze zm.) obejmuje również wierzytelności zabezpieczone hipotekami, uzyskanymi do ostatniego miesiąca przed otwarciem postępowania układowego, ustanowionymi na nieruchomościach osób trzecich?”

III CZP 87/02

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy osobie fizycznej, która do dnia 5 grudnia 1990 r. uzyskała pozwolenie na budowę i wybudowała budynek na nieruchomości Skarbu Państwa, przysługuje roszczenie o oddanie tej nieruchomości w użytkowanie wieczyste na podstawie art. 208 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. Nr 46, poz. 543 ze zm.?)”

III CZP 88/02

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy postępowanie układowe obejmuje wierzytelności zabezpieczone przez przewłaszczenie rzeczy na podstawie umowy powierniczej przewłaszczenia na zabezpieczenie?”

III CZP 89/02

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej do tej samej rzeczy lub prawa majątkowego, sądem rejonowym, w którego okręgu wszczęto egzekucję, właściwym do rozstrzygnięcia, który organ egzekucyjny – sądowy czy administracyjny – ma dalej prowadzić łącznie egzekucje w trybie właściwym dla danego organu, w rozumieniu art. 773 k.p.c., jest sąd rejonowy, w którego okręgu działa komornik, który pierwszy wszczął egzekucję

przeciwko dłużnikowi?”

III CZP 90/02

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

1. „Czy przepis art. 781 § 2 k.p.c. reguluje w sposób wyłączny właściwość sądu w sprawie o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu innemu niż określonymu w paragrafie poprzedzającym, wykluczając odpowiednie zastosowanie przepisu art. 46 § 1 k.p.c.;

w przypadku udzielenia odpowiedzi wskazującej na dopuszczalność zmiany właściwości sądu w postępowaniu klauzulowym w wyniku zawarcia umowy prorogacyjnej:

2. Czy ogólne sformułowania takiej umowy, regulującej właściwość miejscową sądu w razie powstania sporów na tle wykonania umowy kredytowej, zezwalają na dokonanie wykładni rozszerzającej woli stron w kierunku objęcia właściwością umowną również spraw o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności?”

III CZP 91/02

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Suwałkach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy oznaczenie w umowie najmu czasu jej trwania przy jednoczesnym zawarciu klauzuli o możliwości wcześniejszego rozwiązania, jednak bez wskazania w umowie «określonych wypadków» w rozumieniu art. 673 § 3 k.c., czyni ją umową najmu

ważną w części postanowień określających czas jej trwania (umowa na czas oznaczony), czy też w części określających możliwość jej rozwiązania (umowa na czas nieoznaczony)?”

III CZP 92/02

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Włocławku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalne jest nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu na rzecz banku, który w drodze cesji nabył wierzytelność objętą tytułem od innego banku?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 59/02 – z dnia 6 listopada 2002 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łomży

Właściwy organ może żądać zwrotu kwoty równej udzielonej bonifikacie po jej waloryzacji w wypadku zbycia lokalu mieszkalnego przez osobę bliską spadkodawcy przed upływem terminu określonego w art. 68 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. Nr 115, poz. 741 ze zm.) na rzecz osoby nie będącej bliską zbywcy w rozumieniu tej ustawy.

III CZP 67/02 – z dnia 6 listopada 2002 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej

Spółka cywilna nie ma zdolności upadłościowej i odmówił udzielenia odpowiedzi w pozostałym zakresie:

„2. Czy wspólnicy spółek cywilnych, którzy są przedsiębiorcami w rozumieniu art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. Prawo o działalności gospodarczej (Dz. U. z 1999 r. Nr 101, poz. 1178 ze zm.) posiadają zdolność upadłościową?

3. Czy w skład masy upadłości przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej wchodzi wyłącznie majątek wspólny tej spółki, czy też upadłość obejmuje cały majątek każdego przedsiębiorcy, będącego wspólnikiem danej spółki?”

III CZP 68/02 – z dnia 6 listopada 2002 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie

Dopuszczalna jest skarga na wyrok Zespołu Arbitrów przy Prezesie Urzędu Zamówień Publicznych wydany na podstawie art. 92a ustawy z dnia 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 664 ze zm.) w związku z § 18 i 20 ustęp 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 sierpnia 1999 r. w sprawie regulaminu postępowania przy rozpatrywaniu odwołań w sprawach o udzielenie zamówień publicznych (Dz. U. Nr 73, poz. 815 ze zm.) wyłącznie w przedmiocie kosztów postępowania.

III CZP 44/02 – z dnia 8 listopada 2002 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach

Podstawę orzeczenia o przepadku na rzecz Skarbu Państwa towaru objętego zakazem przywozu wynikającym ze środków polityki handlowej stanowi przepis art. 77 § 2 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. – Kodeks celny (tekst jedn.: Dz. U. z 2001 r. Nr 75, poz. 802 ze zm.).

III CZP 69/02 – z dnia 8 listopada 2002 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

Uwzględnienie przez sąd żądania określonego w art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543 ze zm.) powoduje rozwiązanie umowy użytkowania wieczystego.

III CZP 73/02 – z dnia 8 listopada 2002 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

Szkodą w rozumieniu przepisu art. 160 § 1 k.p.a. może być utrata uprawnienia do żądania zwrotu wywłaszczonej

nieruchomości, na skutek decyzji wojewody, o której mowa w art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 29 września 1990 r. o zmianie ustawy o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz. U. Nr 79, poz. 464 z późn. zm.), jeżeli decyzja ta wywołała nieodwracalne skutki prawne.

III CZP 74/02 – z dnia 21 listopada 2002 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego we Włocławku:

„Czy sąd ma obowiązek dopuścić z urzędu niezbędny do rozstrzygnięcia sprawy dowód z opinii biegłego?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 13/02 – z dnia 27 listopada 2002 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego

Pozostawiono bez rozpoznania zagadnienie prawne przedstawione w punkcie 1 wniosku:

„1. Czy zasądzając od strony przegrywającej zwrot kosztów procesu na podstawie spisu kosztów sąd bezwzględnie związany jest określoną w nim wysokością wynagrodzenia adwokata, o ile mieści się ona w granicach stawek określonych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 1997 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. Nr 154, poz. 1013), czy też może odpowiadającą mu kwotę zredukować, jeżeli uzgodniona w umowie z klientem opłata rażąco narusza kryteria wskazane w § 4 rozporządzenia?”

Odmówiono podjęcia uchwały w pozostałym zakresie:

„2. Czy i w jaki sposób powinna być udokumentowana wysokość określonego w spisie kosztów wynagrodzenia pełnomocnika?”

3. Czy do kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (art. 98 § 1 k.p.c.) strony reprezentowanej przez adwokata lub radcę prawnego zalicza się podatek VAT uregulowany w ustawie z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50 z późn. zm.)?”

III CZP 63/02 – z dnia 27 listopada 2002 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie:

„1. Czy doręczenie stronie wyroku sądu pierwszej instancji wraz z uzasadnieniem w wyniku sfalszowania wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem przez osobę nie będącą stroną procesu powoduje uprawomocnienie się wyroku sądu pierwszej instancji?

2. Czy w przypadku, kiedy na skutek tego wniosku wszczęto postępowanie apelacyjne i doszło do wydania przez sąd drugiej instancji wyroku niekorzystnego dla przeciwnika procesowego strony, która uzyskała uzasadnienie wyroku w wyniku przestępstwa popełnionego przez osobę trzecią zachodzi podstawa wznowienia postępowania w rozumieniu art. 403 § 1 pkt 2 k.p.c.?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

III CKN 548/00 – wyrok z dnia 8 marca 2002 r.

Ustawowe odsetki za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, którego termin był oznaczony, stają się zaległą należnością uboczną w rozumieniu art. 451 § 1 zd. 2 k.c. bez potrzeby uprzedniego wezwania dłużnika do zapłaty tych odsetek.

III CKN 1238/99 – wyrok z dnia 26 marca 2002 r.

Udziałów zawieszzonego wspólnika nie uwzględnia się przy ustaleniu *quorum* wymaganego dla podejmowania uchwał przez zgromadzenie wspólników spółki (art. 282 § 2 k.h.).

III CKN 806/99 – postanowienie z dnia 9 kwietnia 2002 r.

Przepis art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów (Dz. U. Nr 149, poz. 703 z późn. zm.) umożliwia stronom umowy zastawniczej jedynie wyłączenie ustawowego skutku w postaci wygaśnięcia zastawu w razie wygaśnięcia wierzytelności zabezpieczonej tym zastawem. Strony umowy nie mogą natomiast postanowić, iż ustanowiony zastaw zabezpieczający wierzytelność o oznaczonej wysokości nie wygaśnie, a będzie zabezpieczał wierzytelność o nieoznaczonej wysokości ze wskazaniem innej najwyższej sumy zabezpieczenia.

IV CKN 949/00 – wyrok z dnia 10 kwietnia 2002 r.

Zdanie pierwsze art. 442 § 1 k.c. wskazuje, że datę wymagalności roszczenia o naprawienie szkody wyrządzonej

czynem niedozwolonym wyznacza uzyskanie wiedzy o dwóch faktach: po pierwsze – o szkodzie i po drugie – o osobie obowiązanej do jej naprawienia. Jeżeli zatem poszkodowany dowie się o osobie zobowiązanej do naprawienia szkody później niż o samej szkodzie to ta późniejsza data wyznacza początek biegu przedawnienia. W każdym jednak wypadku jak wynika ze zdania drugiego tego przepisu – roszczenie przedawnia się z upływem lat 10 od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie wyrządzające szkodę.

V CKN 960/00 – wyrok z dnia 16 kwietnia 2002 r.

„Szkoda” w rozumieniu art. 160 § 1 k.p.a. może wynikać ze spadku wartości pieniądza, powstałego po pobraniu należności celnej w okresie między wydaniem przez urząd celny decyzji odmawiającej zwrotu tej należności do chwili jej zwrotu dokonanego w następstwie stwierdzenia nieważności decyzji.

IV CKN 1667/00 – postanowienie z dnia 26 kwietnia 2002 r.

Samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej ma zdolność układową.

V CKN 1031/00 – wyrok z dnia 14 maja 2002 r.

Artykuł 97 k.c. może mieć zastosowanie również do osób podpisujących w imieniu banku umowę kredytu.

III CK 53/02 – postanowienie z dnia 21 maja 2002 r.

Sąd powszechny – odrzucając pozew z powodu niedopuszczalności drogi sądowej – nie może poprzestać na stwierdzeniu, że sprawa przedstawiona do rozstrzygnięcia nie jest sprawą cywilną w rozumieniu art. 1 k.p.c., lecz zobowiązany jest

także wskazać sąd, dla którego właściwości rozpoznanie tej sprawy zostało ustawowo zastrzeżone (art. 45 ust. 1 i art. 177 Konstytucji).

III CKN 948/00 – postanowienie z dnia 21 maja 2002 r.

Wstąpienie zainteresowanego do udziału w sprawie dopiero w postępowaniu apelacyjnym (art. 510 § 1 zdanie pierwsze *in fine* k.p.c.), powodujące – w okolicznościach sprawy – pozbawienie go prawa do zaskarżenia orzeczenia sądu drugiej instancji (art. 78 w związku z art. 176 ust. 1 Konstytucji), stanowi podstawę uchylenia zaskarżonego postanowienia sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

II CKN 892/00 – wyrok z dnia 24 maja 2002 r.

Nie jest dopuszczalna droga sądowa w sprawie o zasądzenie kwoty pieniężnej obejmującej odsetki nienależnie pobrane od podatku przez organ podatkowy.

III CZP 33/02 – postanowienie z dnia 12 czerwca 2002 r.

Komornikowi przysługuje zażalenie tylko na postanowienie sądu w przedmiocie ustalenia kosztów egzekucji (art. 770 zdanie czwarte k.p.c.).

II CKN 997/00 – postanowienie z dnia 19 czerwca 2002 r.

Prawomocny wyrok zobowiązujący pozwanego do zawarcia z powodami umowy przenoszącej na nich prawo własności nieruchomości, zgodnie z żądaniem pozwu, stanowi podstawę wpisu tego prawa w księdze wieczystej.

IV CKN 1226/00 – postanowienie z dnia 30 lipca 2002 r.

Zasadność kwestionowanej przez jednego ze współwłaścicieli wysokości wydatków i innych ciężarów jego obciążających a także powinności biernego zachowania się określonych przez sąd orzekający w trybie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (tekst jedn.: Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 903) podlega ocenie na podstawie przepisów o współwłasności.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 43/02

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy informacja, o której mowa w art. 267 § 1 k.k., jest informacją ściśle osobistą, adresowaną do konkretnego podmiotu, czy też informacją ogólną kierowaną do szerokiego kręgu odbiorców, i czy za taką w rozumieniu cytowanego przepisu uznać należy emisję programu miejscowej stacji telewizji kablowej?”

I KZP 44/02

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Opolu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zawarte w art. 5 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Przepisy wprowadzające Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 554 z późn. zm.) sformułowanie «pozostawia się w mocy niżej wymienione przepisy z następującymi zmianami» oznacza, że art. 224 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o Powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16 z późn. zm.) penalizuje odpowiedzialność sprawcy za występki w rozumieniu art. 7 § 1 i § 3 k.k. czy też pomimo zmiany sankcji określającej, że sprawca podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności – czyn ten w dalszym ciągu pozostaje wykroczeniem?”

I KZP 45/02

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy koszty wydruków połączeń telefonicznych ponoszone przez prywatnych operatorów telefonii komórkowej (np. Polska Telefonia Cyfrowa Sp. z o.o., Polkomtel Plus GSM Sp. z o.o.) należą do kosztów sądowych, obejmujących m. in. wydatki ponoszone przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania karnego?”

I KZP 46/02

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy broń palna gazowa, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. Nr 53, poz. 549) stanowi broń palną w rozumieniu art. 263 § 2 k.k.?”

I KZP 47/02

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w świetle zapisów zawartych w art. 17 ust. 2 i ust. 3 «Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Australią o ekstradycji» - sporządzoną w Kanberze dnia 3 czerwca 1998 r. (Dz. U. z 28 stycznia 2000 r.) określone w niej zasady, od momentu jej obowiązywania, mają zastosowanie do toczących się już postępowań o wydanie opinii prawnej o dopuszczalności ekstradycji?”

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 26/02 – z dnia 22 listopada 2002 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Bydgoszczy

Sformułowany w art. 180 § 3 k.p.k. zakaz zwalniania dziennikarza od obowiązku zachowania w tajemnicy danych umożliwiających identyfikację autora materiału prasowego, listu do redakcji lub innego materiału o tym charakterze, jak również identyfikację osób udzielających informacji opublikowanych lub przekazanych do opublikowania, jeżeli osoby te zastrzegły nieujawnianie tych danych – konkretyzuje treść tajemnicy dziennikarskiej określonej w art. 15 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. prawo prasowe. Zakaz ten ma charakter bezwzględny i nie może być naruszany poprzez zastosowanie art. 2 § 1 pkt 1 k.p.k. i art. 9 k.p.k.

I KZP 34/02 – z dnia 22 listopada 2002 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie

Udzielono odpowiedzi jak w uchwale z dnia 26 września 2002 r., sygn. akt I KZP 20/02.

I KZP 35/02 – z dnia 22 listopada 2002 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie

Udzielono odpowiedzi jak w uchwale z dnia 26 września 2002 r., sygn. akt I KZP 20/02.

I KZP 38/02 – z dnia 22 listopada 2002 r. w składzie 3 sędziów

na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie

Podstawę ponownego umieszczenia sprawcy w odpowiednim zakładzie psychiatrycznym, stosownie do uregulowania wynikającego z treści przepisu art. 94 § 3 k.k. stanowi ten sam czyn zabroniony, który był podstawą pierwotnego orzeczenia tego środka.

**I KZP 41/02 – z dnia 22 listopada 2002 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach**

Wcześniejsze prawomocne skazanie za zabójstwo, stanowiące podstawę obostrzenia odpowiedzialności karnej w oparciu o przepis art. 148 § 3 *in fine* k.k., nie obejmuje uprzedniego prawomocnego skazania za zabójstwo typu uprzywilejowanego.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

V KKN 188/00 – wyrok z dnia 27 maja 2002 r.

1. Użycie w art. 60 § 3 k.k. pojęcia „ujawni” oznacza wymaganie przekazania organowi ścigania wiadomości nieznanych dotychczas temu organowi.

2. Jeżeli podstawą zarzutu rażącego naruszenia prawa jest stosowanie w danej sprawie przepisu prawa w sposób niezgodny z treścią uchwały Sądu Najwyższego, podjętej w innej sprawie – to zarzut ten może być uznany za zasadny jedynie w wyniku stwierdzenia, że odmienny pogląd sądu orzekającego nie został logicznie i wyczerpująco uzasadniony, a sąd ten nie ustosunkował się należycie do argumentacji stanowiącej podstawę wyrażonego w uchwale poglądu prawnego.

IV KK 164/02 – wyrok z dnia 2 lipca 2002 r.

Skoro zarząd spółki prowadzi sprawy tej spółki, a pracami zarządu kieruje jego prezes, to jeżeli nie powierzono spraw spółki jako płatnika podatku od wynagrodzeń osób fizycznych (zaliczek na ten podatek) innemu z członków zarządu albo kierownikowi innej komórki organizacyjnej tej firmy, prezes zarządu spółki jest tą osobą, która zajmuje się jej sprawami gospodarczymi w powyższym zakresie, jeżeli nie dojdzie do wskazania, stosownie do art. 31 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 ze zm.) innej jeszcze osoby odpowiedzialnej za czynności spółki jako płatnika podatku.

II KK 89/02 – wyrok z dnia 24 lipca 2002 r.

1. Sąd Najwyższy, rozpoznając kasację w sprawach o wykroczenia po dniu 17 października 2001 r., stosuje przepisy ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 106, poz. 1148), niezależnie od tego, czy zaskarżone orzeczenie zostało wydane przed, czy po tej dacie.

2. W wypadku zaistnienia warunków wymienionych w art. 45 § 1 k.w., podstawą umorzenia postępowania w sprawach o wykroczenia, rozpoznawanych po dniu 17 października 2001 r., jest art. 5 § 1 pkt 4 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, nie zaś art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k.

V KKN 377/01 – postanowienie z dnia 9 sierpnia 2002 r.

W art. 259 § 4 k.p.k. wskazano sytuację, gdy tymczasowe aresztowanie jest możliwe nawet wówczas, gdy stosowanie tego środka w ogóle nie powinno nastąpić z uwagi na przewidywany rozmiar wymierzonej wobec oskarżonego w przyszłości kary, jak też ze względu na samo ustawowe zagrożenie przestępstwa karą nieprzekraczającą roku pozbawienia wolności. Ukrywanie się oskarżonego przed wymiarem sprawiedliwości lub uporczywe niestawianie się na wezwania, w wypadku pozostawania pod zarzutem przestępstwa zagrożonego surową odpowiedzialnością karną, tym bardziej więc pociąga za sobą stwierdzenie, iż niesłuszne – z punktu widzenia prawomocnego rozstrzygnięcia uniewinniającego – tymczasowe aresztowanie, z reguły traci atrybut niewątpliwej niesłuszności, z tych samych powodów, które legły u podstaw unormowania art. 259 § 4 k.p.k.

IV KK 235/02 – postanowienie z dnia 5 września 2002 r.

Jeżeli sąd pierwszej instancji uzna za nieważne orzeczenie, o którym mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz. U. Nr 34, poz. 149 ze zm.), to sąd odwoławczy – także w wypadku wniesienia zażalenia na niekorzyść wnioskodawcy – nie może zmienić zaskarżonego postanowienia i wniosku o stwierdzenie nieważności orzeczenia oddalić, ponieważ naruszałoby to regułę *ne peius*, sformułowaną w art. 454 § 1 k.p.k.

V KKN 9/01 – wyrok z dnia 11 września 2002 r.

1. Określenie „środek nie nadający się do popełnienia czynu zabronionego”, użyte w art. 13 § 2 k.k., odnosi się do całokształtu warunków charakteryzujących sposób działania sprawcy, ukierunkowanego na dokonanie takiego czynu.

2. Jeśli rzecz ruchoma chroniona jest zabezpieczeniem elektronicznym, które umożliwia dostęp do niej wyłącznie przez wprowadzenie prawidłowego kodu, to usiłowanie zaboru tej rzeczy przez zastosowanie innego kodu dostępu jest użyciem środka nie nadającego się do popełnienia kradzieży z włamaniem i przesądza o uznaniu takiego czynu za usiłowanie nieudolne w rozumieniu art. 13 § 2 k.k.

3. Jeżeli dopiero w kasacji sformułowany został zarzut wadliwej kwalifikacji czynu przyjętej w wyroku sądu pierwszej instancji, to powinien być z nim związany także zarzut naruszenia normy procesowej, obligującej sąd odwoławczy do orzekania w zakresie przekraczającym granice zaskarżenia (art. 433 § 1 *in fine* k.p.k.).

I KZP 22/02 – postanowienie z dnia 26 września 2002 r.

Jeżeli dojdzie do złamania zasady, że „ten sam czyn stanowić może tylko jedno wykroczenie” i w różnych postępowaniach sprawca zostanie prawomocnie ukarany za dwa lub więcej wykroczeń, zamiast za jedno wykroczenie wyczerpujące znamiona wykroczeń zawarte w dwóch lub więcej przepisach ustawy, to wynikające z idei demokratycznego państwa prawnego (art. 2 i 7 Konstytucji RP) przywrócenie stanu zgodnego z prawem – możliwe w drodze umorzenia postępowania zakończonego orzeczeniem, które uprawomocniło się później – powinno nastąpić w tej fazie, w której zaistniało naruszenie prawa (a zatem w postępowaniu rozpoznawczym, uruchomionym w wyniku nadzwyczajnego środka zaskarżenia, nie zaś w postępowaniu wykonawczym).

V KKN 121/01 – postanowienie z dnia 11 października 2002 r.

Wykładnia art. 454 § 2 k.p.k. prowadzi do wniosku, że przepis ten nie uprawnia sądu odwoławczego, w wypadku zmiany ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, do wymierzenia oskarżonemu kary pozbawienia wolności, jeśli w wyroku sądu pierwszej instancji wymierzono mu karę łagodniejszego rodzaju.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ

WZ 13/02 – postanowienie z dnia 11 czerwca 2002 r.

W postępowaniu przewidzianym w rozdziale 58 k.p.k., dochodzącemu odszkodowania lub zadośćuczynienia nie przysługuje zwrot wydatków poniesionych w związku z ustanowieniem pełnomocnika, nawet jeżeli roszczenie uwzględniono.

WA 34/02 – wyrok z dnia 21 czerwca 2002 r.

Orzeczenie w wyroku, że żołnierz zawodowy skazany na karę ograniczenia wolności ma pozostawać przez 2 dni w tygodniu w miejscu wskazanym przez dowódcę jednostki wojskowej, który na podstawie art. 227 § 1 k.k.w. powołany jest do wykonania tej kary, nie stanowi obrazy art. 323 § 3 k.k.

WA 9/02 – wyrok z dnia 5 lipca 2002 r.

Przewidziany w art. 186 § 1 k.p.k. zakaz dowodowy nie stoi na przeszkodzie odtwarzaniu innych wypowiedzi świadka niż poprzednio złożone przezeń zeznania.

WO 12/02 – postanowienie z dnia 9 sierpnia 2002 r.

Treść art. 540 k.p.k. wyklucza możliwość wznowienia postępowania na podstawie przesłanki, o której mowa w art. 440 k.p.k., tj. „rażącej niesprawiedliwości” prawomocnego orzeczenia.

WK 28/02 – Wyrok z dnia 28 sierpnia 2002 r.

Orzeczenie środka karnego za wykroczenie wbrew zasadzie

określonej w art. 28 § 2 k.w. nie jest możliwe nawet wtedy, gdy sam obwiniony o orzeczenie takiego środka karnego wnosi (art. 73 k.p.w.), a oskarżyciel wniosek ów akceptuje (art. 64 k.p.w.).